

GroenLinks

Vaart houden

In mijn studietijd -- alweer wat langer geleden dan ik eigenlijk wil weten -- leerde ik enkele Roemeense studenten kennen. Zij hadden zich vlot aangepast aan het leven hier en waren enthousiast over de vrijheid die een afgetrapte studentenfiets hen gaf. Dat ging prima, tot we weer eens een winter hadden met een dik pak sneeuw. Sneeuw, dat kenden ze wel. Een fiets die door ijs en spoorvorming nukkig en onvoorspelbaar wordt, dat was wél spannend. Dus deden ze wat natuurlijk lijkt: steeds langzamer en voorzichtiger fietsen. Iedereen die ooit in de winter naar school fietste weet wat er dan gebeurt. Als je te langzaam gaat, ga je op een gegeven moment ongenadig onderuit.

“Onvoorspelbaar en nukkig” is een milde omschrijving voor het jaar 2020. COVID-19 overviel ons. In Voorschoten zijn we helaas elf dorpsgenoten verloren. De maatregelen die we moesten nemen zijn sociaal en economisch ontwrichtend geweest. Het dagelijks leven wordt misschien langzaam weer gewoner, maar dit nieuwe normaal is kwetsbaar en de gevolgen zullen nog lang voelbaar blijven.

Een gevolg van deze crisis is dat prioriteiten schuiven. Soms worden zaken daarmee verhelderend in perspectief gezet. Voorbij het crisismanagement moet de gemeente gaan denken over het faciliteren van herstel, economisch en maatschappelijk. Met alle onzekerheid zal de insteek pragmatisch moeten zijn, waarbij vooral wordt gekeken hoe we inwoners praktisch en effectief verder helpen. In die geest dienen wij motie 151 in over de sollicitatieplicht voor mensen die richting hun pensioen gaan.

Daar kunnen we het alleen niet bij laten. Het fietspad ligt er nu beïnzeld bij, dus voorzichtigheid en een stevige hand aan het stuur zijn geboden. Maar we waren onderweg op een flink aantal onderwerpen en zullen nu ook door moeten.

Het is daarom goed om te zien dat de kadernota dit jaar financieel gunstig is. Gezien het punt waar Voorschoten vandaan komt en de financiële problemen die gemeenten door het hele land hebben, is dat een compliment waard. Natuurlijk komt dat ook omdat wij de afgelopen jaren al pijnlijke maatregelen moesten nemen. Bovendien zijn er grote onzekerheden: de coronacrisis zelf, een herverdeling van het gemeentefonds, de oplopende kosten bij jeugdzorg en gemeenschappelijke regelingen, om er maar een paar te noemen. Desalniettemin lijken we financieel in balans en dat geeft ruimte om te kijken naar de lange termijn.

Dat doen we bijvoorbeeld met de herijking van de ambtelijke organisatie, die op dit moment uitgewerkt wordt. GroenLinks hoopt dat we hiermee onze ambtenaren beter in stelling kunnen brengen en zo ook slagvaardiger worden. Voor de geloofwaardigheid van de gemeente is het ontzettend belangrijk dat we tijdig en voorspelbaar kunnen reageren.

We zijn ook blij met de vooruitgang die in het afgelopen jaar is geboekt op de Regionale Energiestrategie en het Milieubeleidsplan, waar al een tijd naar uit werd gekeken. Wat ons fractie betreft wordt in het proces van de RES een zinvolle invulling gegeven aan de stip op de horizon voor de energietransitie in het coalitieakkoord. De doelstellingen hadden daarbij wat GroenLinks betreft ambitieuzer gemogen, maar wij zien de waarde van een breed gedragen regionale aanpak. Een aanpak bovendien, waarmee de energietransitie nu ook in Voorschoten vorm krijgt. Daar hoort dan natuurlijk wel een ambitieuze inzet op de implementatie ervan.

Zo'n ambitie klinkt in deze kadernota door op een aantal onderwerpen. Scholenbouw is niet alleen een wettelijke taak, maar ook belangrijk om Voorschoten aantrekkelijk te houden voor jonge gezinnen. Met de naderende sluiting van het Cultureel Centrum moet er een reëel perspectief gegeven worden aan de culturele instellingen die ons dorp en haar centrum levendig houden. Zelfs met de veelbelovende ontwikkelingen bij Intratuin en Starrenburg III, zal er verder gewerkt moeten worden aan voldoende betaalbare woningen in ons dorp. Investeringen in de gemeentewerf, het riool en het centrum.

Stuk voor stuk belangrijke projecten, met zichtbare effecten voor Voorschoten. Projecten die allemaal vragen om flinke investeringen. In de nota Schuldenbeheersing is hiervoor in 2018 een raamwerk opgezet, waarbij een maximale schuldenlast is vastgesteld die de gemeente financieel verantwoord kan dragen. Een verstandige aanpak, die de gemeente nu wel voor dilemma's zet. Want we zien dat er niet genoeg ruimte is om al deze projecten zonder meer te financieren.

Dat betekent allereerst, dat Voorschoten moet blijven zoeken naar slimme oplossingen, zoals bij de redding van het zwembad. Dat vraagt om duidelijke doelen, pragmatisme en meedenken dóór en mét betrokken partijen. Het college geeft op die wijze vorm aan het accommodatiebeleid. Motie 157, die wij mee indienen, vraagt om eenzelfde praktische insteek op gecombineerde scholenbouw.

Het betekent ook dat wij als raad vaker moeten nadenken over wat we concreet wel en niet willen en ons niet moeten verliezen in procedurele en financiële details. Want alleen als we weten wat we willen, kan samen met inwoners gekeken worden hoe we dit realiseren. Daarom vraagt onze fractie het college richting de begroting ook om uitwerking van het economisch beleid in amendement 101 en verdere uitwerking van het milieubeleidsplan in motie 150. Als we aan de slag kunnen, blijkt er vaak meer te kunnen dan we denken. En waar een oplossing niet gevonden kan worden, zullen we soms de moed op moeten brengen dat te accepteren en knopen door te hakken.

Het is als met het fietsen in de sneeuw. Uiteindelijk zit er weinig anders op dan goed af te zetten en tijdens de rit te zien hoe het gaat. En daarbij ondanks alles de vaart erin te houden, want anders weet je zeker dat je valt.